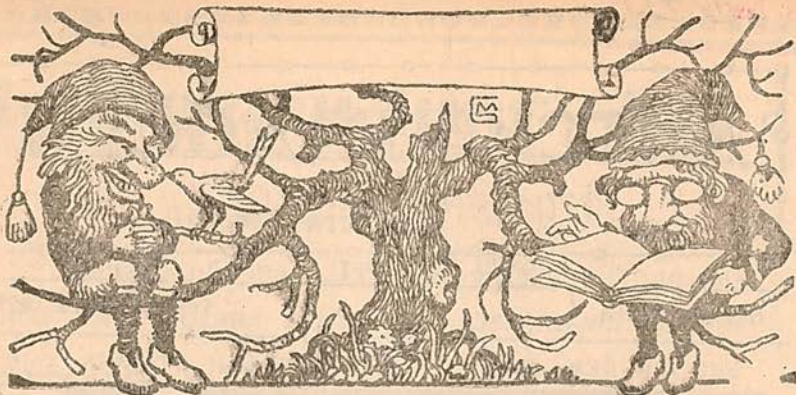

КОЙ КАКВО РЕКЪЛЪ.

Вѣтърътъ рекълъ: Прѣзъ деветъ дрехи лесно минавамъ, но прѣзъ кожа (кожухъ) не можа.

Трѣвата рекла: Не ме е страхъ отъ пасило, а отъ косило.

Снѣгътъ рекълъ: Да не е топлия вѣтъръ, трайвамъ до новъ.

Гората рекла: Мене отъ брадвата не ме е страхъ, а отъ топориската ѱ.

Биволътъ рекълъ: Бихъ надминалъ и свраката, ала ме е страхъ да не се продъни земята подъ мене, като тичамъ.

Рибата рекла на човѣка: Я ме печи до дѣто ми побѣлѣятъ очигъ, я ще направя твоигъ да побѣлѣятъ.

Пакъ рибата рекла: Който ме лови да не прокопса, а пъкъ който ме яде, да ми се не неяда.

Малъкъ-сѣчко (м. февруари) рекълъ: Да не ме е срамъ отъ батя (Голѣмъ-сѣчко, м. януари), ще направя гърнето отъ едната страна да ври, а отъ другата да замръзне.

Магарето рекло: Самарътъ биятъ, азъ да се сѣшамъ.

Дяволътъ рекълъ: Мене отъ ония, които знаятъ да плаватъ, не ме е страхъ, защото тѣ сж ми всѣкога въ ржцѣтъ — когато искамъ, тогава ще ги удавя, а отъ ония, които не знаятъ, че не влизатъ въвъ водата,